

РЕШЕНИЕ

№ 6624

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8199** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Столична община /СО/ против Решение № 20152754 от 07.07.2021г., постановено по НАХД № 5761/2021г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 135-и състав, с което е отменено Наказателно постановление № СО-Р-Ф-19-26Р-061/19.09.2019 г., издадено от Кмет на Столична община, с което на основание чл.85, ал.3 и чл. 87, ал. 2, т. 2 от Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИДМЕРДТСО/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 9 000 /девет хиляди/ лв. за нарушение по чл.87, ал.2, т.2 вр.чл.24, ал.1 от НПОРИДМЕРДТ,

В касационната жалба се твърди, че решението е постановено в противоречие с материалния закон. Изложени са подробни доводи за неговата неправилност. Моли се съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, [фирма] в писмен отговор оспорва жалбата и

излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение. Претендира присъждане на разноски.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, подадена в срока по чл.211 АПК и от лице с правен интерес срещу подлежащ на оспорване съдебен акт. Разгледана по същество - е основателна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена. На 25.07.2019 г. около 14:30 часа длъжностни лица към Отдел "Контрол на търговската и рекламната дейност" към Столичен инспекторат при Столична община извършват проверка на място в [населено място], район „П.“, на ул. Околовръстен път, км 41+194 – Камбаните. В хода на проверката установяват, че юридическото лице Ф. О.] се ползва от поставен без разрешение за поставяне рекламен елемент в имот частна собственост в V зона. Рекламният елемент съдържа рекламно послание с текст: „25 години Ф. България“ и е с едностранна рекламна площ от приблизително 42 кв.м. За резултата от проверката е съставен констативен протокол № КП -19-0022904/25.07.2019 г. Изготвен е и снимков материал, обективиращ констатираните при проверката обстоятелства. На дружеството е указано да представи документи за издадено разрешение за поставяне на рекламния елемент. В изпълнение на даденото указание е представено Разрешение за монтаж № 013/14.09.2001 г., което е с изтекъл срок на действие към датата на извършената проверка.

За установеното нарушение на 31.07.2019 г., в присъствието на управителя на дружеството, е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 19-26Р-061 за извършено на 25.07.2019 г. нарушение по чл.87, ал.2, т.2 вр.чл.24, ал.1 от Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община. Актът е подписан без възражения. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН е депозирано писмено възражение срещу него.

Въз основа на съставения АУАН и след преценка на възражението като неоснователно от кмета на Столична община е издадено атакуваното наказателно постановление. На основание чл.85, ал.3 и чл. 87, ал. 2, т. 2 от НПОРИДМЕРДТСО, за извършеното нарушение на Ф. О. е наложена имуществена санкция в размер на 9 000 /девет хиляди/ лв.

С обжалваното в настоящето производство съдебно решение, СРС е отменил НП. Въпреки че е приел, че спорът се свежда до това дали Разрешение за монтаж № 013/14.09.2001 г дава право на собственика на имота да държи съоръжението в него на валидно правно основание и че е установил, че разрешението за монтаж е изтекло на 20.12.2008г., съдът е направил извод, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството жалбоподател за нарушение по чл.87, ал.2, т.2 от НПОРИДМЕРДТСО – затова, че се ползва от поставен без разрешение рекламен елемент в имот частна собственост, V зона. В допълнение е приел, че са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя, тъй като в АУАН и в НП не е посочена датата на извършване на нарушението, а само датата на установяването му.

Решението е неправилно.

В разпоредба на чл.87, ал.2, т.2 от НПОРИДМЕРДТСО е предвидено, че който се ползва от поставен без разрешение за поставяне преместваем обект или рекламен елемент в имот частна собственост в I-ва, II-ра, III-та, IV-та, V-та или VI-та зона, се наказва с глоба от 1 000 до 3 000 лв. за физически лица, съответно с имуществена санкция от 5 000 до 20 000 лв. за еднолични търговци и юридически лица.

Съгласно § 5, т.81 от ДР на ЗУТ „Рекламен елемент” е преместваем обект със самостоятелна или полусамостоятелна конструкция, който се закрепва временно върху терен, сграда или друг обект, при необходимост и с фундамент, и служи за извършване на реклама. Не се спори, че имотът, върху който е поставен рекламният елемент е частна собственост. Безспорно е установено, че “Ф. към монета на проверката се ползва от рекламен елемент, чието разрешение за монтаж е изтекло. Предвид горното, се установява, че извършеното нарушение е обективизирано по несъмнен начин, респективно НП не е издадено в нарушение на материалните правила, същото е правилно и законосъобразно, поради което районният съд неправилно го е отменил.

Съдът намира за неправилни изводите на СРС за допуснати допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП, изразяващи се в непосочване на датата на извършване на нарушението. Въпросът обаче е дали това нарушение е съществено и дали наистина е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице. В АУАН и НП е посочено, че към датата на проверката дружеството се ползва от рекламния елемент. Не е посочена датата, на която е изтекъл срокът на издаденото разрешение за монтаж, но в обстоятелствената част на НП е посочено, че то е с изтекъл срок. В наказателното постановление е изписано какво точно нарушение е извършило дружество.

От изложеното следва, че макар да не е посочил изрично точната разпоредба, това нарушение на наказващият орган не може да се приеме за съществено. Нарушението е индивидуализирано по категоричен начин и наказаното лице е разбрало точно какво е извършило, поради което не е нарушено и правото му на защита. Следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН сочи, че наказателното постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Въпреки, че районният съд е установил нередовност в акта, изразяваща се в неспазването на чл. 42, т. 5 ЗАНН, то наказващият орган правилно е приел, че е налице извършено нарушение.

По изложените съображения, настоящия състав на касационната инстанция намира, че обжалваното решение е постановено в нарушение на закона и като такова следва да бъде отменено. Делото е изяснено от фактическа страна, поради което следва да се постанови решение по същество, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. Наложено с него имуществена санкция е близо до минималния размер, определен в закона, а рекламният елемент е със значителна площ, на оживен път.

При този изход на спора и с оглед липсата на искане от страна на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, разноски не следва да се присъждат. По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20152754 от 07.07.2021г., постановено по НАХД № 5761/2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, като вместо него ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № СО-Р-Ф-19-26Р-061/19.09.2019 г., издадено от Кмет на Столична община, с което, на основание чл.85, ал.3 и чл. 87, ал. 2, т. 2 от Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИДМЕРДТСО/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 9 000 /девет хиляди/ лв. за нарушение по чл.87, ал.2, т.2 вр.чл.24, ал.1 от НПОРИДМЕРДТ,
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: